

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa [...] "R." [...] spółki jawnej w M.
przeciwko Bankowi [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 grudnia 2015 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji i silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący powołał się na przyczyny kasacyjne wskazane w art. 398⁹ § 1 punkt 1, 2 i 4 k.p.c., jednakże żadna z tych przyczyn w istocie nie występuje. W ramach pierwszej i drugiej okoliczności uzasadniającej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien wskazać takie kwestie prawne, które są ściśle związane z konkretną sprawą, a ich rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej jest konieczne z uwagi na walor ich nowości lub z uwagi na nie dające się usunąć za pomocą przyjętych metod wykładni lub przy pomocy istniejącego już orzecznictwa Sądu Najwyższego, poważne wątpliwości prawne, dotyczące wskazanych przez skarżącego przepisów prawa procesowego lub materialnego pozostające w ścisłym związku z podstawą faktyczną i prawną zaskarżonego orzeczenia oraz podstawami skargi kasacyjnej.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności, a jego rozwiązanie będzie pomocne przy rozstrzyganiu innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.). Wskazane przez skarżącego jako istotne, opisane we wniosku zagadnienia prawne związane z tak zwanymi umowami opcji walutowych, są przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego (por. tylko przykładowo wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 16 lutego 2012 r., IV CSK 225/11, OSNC 2012, nr 9, poz. 105, z dnia 9 listopada 2012 r., IV CSK 284/12, niepubl., z dnia 5 października 2012 r., IV CSK 166/12, niepubl., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 330/12, OSNC 2013/9/111 oraz z dnia 17 grudnia 2015 r., I CSK 1043/14, niepubl.), a skarżący nie wykazał potrzeby kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego w kwestiach już wszechstronnie w orzecznictwie wyjaśnionych.

Przez rozbieżność w orzecznictwie sądów, uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), należy rozumieć występowanie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy prawne, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do wydania odmiennych orzeczeń albo innych decyzji procesowych. Wielokierunkowość stosowania prawa oraz różnorodność orzecznictwa, warunkowana różnymi stanami faktycznymi nie stanowią tej przyczyny kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, niepubl.). Trudno mówić o rozbieżności w sytuacji przytoczenia jedynie fragmentów tez orzeczeń bez szczegółowego wskazania faktów, na kanwie których orzeczenia te zapadły.

Skarżący nie wykazał także oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, polegającej na istnieniu niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia

22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

[aw]

db